

han tager en Løs Arbejder til at bygge paa et saadant Stib, sørge for at have denne Mand asureret, eller ogsaa maa vedkommende Arbejder have asureret sig i Forvejen (Afbrydelse af Berg). Jeg tror, det behøves, men jeg skal ikke trættes med det ærede Medlem derom. Jeg skal forlade Stibsbyggeriet og omtale Bro- og Vejarbejdet. Vil det ærede Medlem tænke sig en Entreprenør ved et Stykke Vejarbejde ved Anlæg af smaa Veje omkring i Kommunerne; mellem disse Entreprenører findes der mange fattige Folk, som paatage sig saadant et lille Stykke Vejarbejde. Saadan en lille Entreprenør tør ikke tage en eneste Mand i sin Tjeneste, i sit Arbejde, uden først at sørge for, at vedkommende Mand er asureret. Han udjætter sig ellers for — hvad han i mange Tilfælde ikke kan — at komme til at betale en Erstatning af een Gang 3,600 Kr., og det kan jo godt blive flere Gange dette Beløb. Det vil jo først gaa saaledes, at den paagældende lille Vejentreprenør ikke vilde være i Stand til at udrede denne Erstatning, og saa vilde Tabet gaa andetsteds hen, hvad jeg senere skal komme til. Med Hensyn til Maskiner maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke alene er Storindustrien, der er taget Hensyn til. Det er nu sagt i Forslaget, at det er alle Maskiner, som ikke drives ved Muskelkraft. Nu veed det ærede Medlem, ligesaa godt som jeg, at der findes saadanne smaa Kraftmaskiner, som drives ved Gas. (Berg; Ja, det veed jeg godt!) Ja, det er netop det, jeg siger, det ærede Medlem veed det lige saa godt som jeg. Blandt disse smaa Kraftmaskiner er der f. Eks. en hel Del, som benyttes til at flæse Brænde med og den Slags Ting. Nu skal altsaa en saadan Mand — og det i Reglen ikke just rige Folk — have nogen Hjælp til sit Arbejde, det vil han i Reglen være nødt til, hvis han har noget at bestille; han maa i Reglen tage en Mand fra Dag til Dag; han har en i Dag og en anden i Morgen, saaledes som det kan træffe sig. Men hver Gang en saadan Mand, som har en saadan lille Gasmaskine, skal have en Mand til Hjælp, skal han først sørge for at have denne Mand asureret, eller Manden maa selv have asureret sig, ellers risikerer han denne Historie med de 3,600 Kr. (Afbrydelse af Berg). Nej, det er ingen Misforstaaelse, det er fuldkommen rigtig. Med Hensyn til Kraner og Højsværfte gaar det akkurat ligesaa. Der er mange Handelsfolk, som sidde i smaa Forretninger, som ogsaa bruge Højsværfte. Ja, jeg skal ikke trække Tiden mere ud end nødvendigt.

Det vil i dette Tilfælde gaa akkurat ligesaa. Men hvad vil der i en hel Del af af disse Tilfælde kunne ste? Der vil ganske simpelt hen ste dette, at for en hel Del af disse smaa og ubemidlede Arbejdsgivere, som alligevel efter det ærede Medlems Endringsforslag have en Forpligtelse til selv at holde deres Folk asurerede, vil det ste, at de ikke have dem asurerede, og saa indtræffer der et Ulykkestilfælde, men de paagældende ere ude af Stand til at udrede det Beløb, som de efter Loven skulde udrede, hvis det ærede Medlems Endringsforslag da bliver til Lov. Hvad vil saa ste? Saa vil der simpelt hen ste det, at Kravet fra den tilstatedømte Arbejder, naar han ikke kan faa det opfyldt hos Arbejdsgiveren, gaar over til det offentlige, og ved det offentlige derved forstaar jeg altsaa Amts- og Købstadskommunerne. Nu er der een Ting, jeg i den Forbindelse ogsaa vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, og det er, at et saadant Forhold vil forrykke Kreditforholdene ganske betydeligt. Lad os tænke os Tækkemanden igen. Naar det ærede Medlem nu tænker sig, at en Mand med en mindre Ejendom paa Landet, som vel kan være 2000 Kr. værd, skal have Taget tækket og engagerer en saadan Tækkemand, og denne falder ned og kommer saa meget til Stade, at den paagældende skal af med 3,600 Kr. Ejendommen kan maaske kun være 2000 Kr. værd, eller lad os sætte den er 3,600 værd. Hvad vil saa ste? (Berg; Ja, hvad vil saa ste?) Det skal jeg fortælle det ærede Medlem. Hvis den paagældende Mand har en Gæld f. Eks. paa 1000 Kr., saa vil det ste, at man af den Mand, som har denne lille Ejendom med en Gæld paa 1000 Kr., forlanger først de 3,600 Kr. ubetalt, og bagefter kommer; saa Prioritetshaveren. I det ærede Medlems Forslag staar jo nemlig, at alle disse Krav staa lige med kongelige Statter; altsaa vil det ærede Medlem se, at i mange Tilfælde vil man ganske betydelig forrykke Kreditforholdene. Nu kan det gerne være, at det ærede Medlem vil sige: Saa kunne Kreditorerne forlange noget af Folk paa samme Vis med Hensyn til den Slags Ting, som man kan gøre over for Assurance i Ildbrandsstilfælde; men der maa jeg tillade mig at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det kan Kreditor netop ikke; thi der indtræffer de mange hundrede forskellige Tilfælde, hvor ingen Kreditor er i Stand til at tage sig i Vare. Det kan man f. Eks. overfor Ildbrandsassurance, men det kan man ikke lige overfor Ulykkesassurance. Derfor vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at